

Az egységességre törekvő szellem diadala.

A magyarság egyetemét jelentő három izmos kéz, a szellemi munkása, a gazdaé és az ipari munkás keze lobogtatja fenn a Nemzeti Egység zászlaját. Hitvallás ez a zászló és zálog ez a három kéz. Hitvallás új nagy idők új magyar céljairól és záloga annak a politikának, amely nem ismer különbséget magyar és magyar között. Lehet-e, elképzelhető-e, hogy a magyar nép tömegei ne éreznék, ne tudnák: csak ez a hitvallás, csak az egybekapcsolódott három kéz hozhatja meg a jobb jövődőt.

Két és fél éve annak, hogy Gömbös Gyula politikai vonalvezetését a nemzeti egységre alapozta. S elég volt ez az aránylag rövid idő ahhoz, hogy a nemzet hatalmas többsége valóban magáévá tegye, benne lássa a bizonytalanságokból, szörnyű valóságokból való kigyógyulás orvosságát. Két és fél év alatt nemcsak a parlamenti értelemben vett legnagyobb, de az országsszerte legjobban megszervezett, legnagyobb tömegekkel rendelkező szervezet lett a Nemzeti Egység Pártja. Mert programja az volt, amit az élet követel. Mert nem állt a hordó tetejére, hogy délibábos ígéretek áfiumával szédítsen, hanem nyíltan feltárva a bajokat, világosan megmondta, ezt ma, azt holnap, amatt holnapután lehet és tudom elvégezni. És amit ígért, amit kijelentett, be is tartotta.

Ezért nőtt hatalmassá, ezért van otthon a legkisebb faluban is a Nemzeti Egység Pártja. Az eredményekért. Letagadhatatlan, hogy a két és fél év alatt nagyot javult az ország sorsa. Megállt a tisztviselőfizetések csökkentésének sorozata, piacot, árat kaptak agrártermékeink, apadt a munkanélküliek száma, rég szükséges injekciót kapva ez által az ipar és keres-

Március idusa.

Hogyan van az, hogy a 48-as magyar forradalom első napjának: március tizenötödikének emléke a nyolcvanhét év távlatában sem halványodott hozzá a régi krónikák fakószínű rajzaihoz? Mi az oka annak, hogy Csonkamagyarország népe ma is dacos, nyakas tüntetéssel ünnepli meg március idusát? Miért emlékezünk még mindig olyan élénken, mintha csak tegnap történt volna arra a napra, amikor Petőfi először elszavalta a „Talpra magyar”-t, Jókai Mór pedig felolvasta a magyar nemzet kívánságát magába foglaló tizenkét pontot? Miért?

Azért, mert az az irás, mely a múzeum lépcsőjén Jókai Mór kezében reszketett, még ma is él. Az a jogos követelés, amit a magyar nemzet akkor kívánt, még mindig nem ment teljesedésbe s ma is kénytelen azt kívánni, ha élni akar. Ezeknek a teljesületlen vágyaknak van ilyen hatalmas, elkeseredett feszítőerejük s ezért van március tizenötödikének még ma is, a közel kilenc évtizeden keresztül megőrzött tüntető és forradalmi jellege.

A tizenkét pontból annyi sok esztendőn keresztül is csak nagyon keveset váltott be a magyar történelem fejlődése s a legfontosabb, kardinális jelentőségű pontok még mindig várják a beteljesedést.

Szabadság! Hol vagyunk ma ennek a bűvös szónak akkori értelmezésétől, akár a politika, akár a személyes

kedelem is. A pengő szilárd, a kis Magyarország tényező lett az európai koncertben. Itt rend, nyugalom van, munka folyik.

Bizonyos orvosolni való hibák, bajok vannak nálunk is, de bizonyos az is, hogy már nem lefelé haladunk. És éppen mert sok minden javulásra szorul, sok és nagy reform szükséges — azért választ pár hét múlva a nemzet. Hogy a nagy munkát a tömegek bizalma indítsa el, hogy a nemzet egyeteme adjon alkotmányos felhatalmazást a reformprogram végrehajtására.

A most feloszlatott országgyűlésnek a Nemzeti Egység mellett három nagyobb pártja volt. A független kigazda, a keresztény gazdasági és szociális, továbbá a szoci-

polgári szabadság terén?

Egyenlőség! Kérdem, volt-e nyolcvanhét évvel ezelőtti annyira kasztrendszer s akkora jóvedelem ellátás mint mostanában? Nem távolodtunk-e inkább kilométerekre az egyenlőségtől, nem hogy megközelítettük volna?

Testvériség! Nem inkább gyűlöletnek nevezhetnénk ma? Van-e közöttünk a testvéri szeretetnek az a kápca, melyet elszigeteltségünk, magunkra utalásunk oly kiáltón követel?

S az idők folyamán beteljesedett néhány kívánságunk nagy részét nem vesztettük-e el részben a hatalmuk körének kiszélesítésére törekedő kormányok, részben Trianon révén?

Ahány betöltetlen vágy, ahány teljesítetlen jogos követelés, annyi ok az elkeseredésre, annyi magyarázat arra, miért messze elérhetetlen magasságban lebegő vezércsillag számunkra még mindig az az irás, amelyre nyolcvanhét évvel ezelőtt fölirták a magyar nemzet kívánságait. „Legyen béke, szabadság és egyetértés” mondja ez a történelmi irás.

Ma, nyolcvanhét esztendő múltán a békétől éppen olyan messze vagyunk mint a szabadságtól. Ami pedig legfőbb bűnünk s a nemzeti kívánságok megvalósításának a legnagyobb akadály, ma sincsen meg bennünk a nagy célok eléréséhez szükséges egyetértés! (—ány)

ciáldemokrata párt. A két előbbi világnézeti szempontból azonos volt a többségi párttal és Gömbös Gyula reformjainak szükségét hirdette. Nem így a szociáldemokrácia, amely, — bár vezetőségét a tömegeket mély szakadék választja el egymástól, — a beidegződés és szervezetség pártfegyelmével harcos sorokba tudta fogni kivénhett marxi tételeiért a magyar munkásságot. Ők is reformokat sürgetnek, de ezek a reformok végső céljaik szerint távol állnak a nemzet lelétől. A Conti-utca reformjai nem építenek, hanem rombolnak. A rombolásból pedig nem lesz kenyér, de különben is, amikor világszerte az öntudatos nacionalizmus diadalmaskodik, megbocsáthatatlan bűn lenne a nemzetköziség

légvárai után futni.

A magyar munkásság jelentős része már ráeszmélt erre. Hála Istennek, vannak már nemzeti alapon szervezett munkásalakulatok s a Nemzeti Egység szervezetei mindenütt nagy súlyt fektettek és fektetnek a munkástestvérek felvilágosítására, megszervezésére. Nem a voksért, hanem a nemzet javáért. Még nem teljes, még nem kész ez a szervezés, ez a felvilágosítás. A munkásság még mindig nagy tömegekben tolja a szociáldemokrácia szekereit. Ez a szekér pedig már nagyon üres, lélektelenül puffogó frázisok tartják össze s ami erőt első látszatra mutat, az nem az ő igazságainak, hanem a még fogva tartott magyar munkásoknak ereje. Motorja már ki-ki hagy s ha a magyar munkás egyszer ráeszmélt arra, hogy neki nem idegen, de magyar célokért kell a mai összetartozással dolgoznia, akkor ez a motor végképp megáll.

Most szép és nagy alkalmunk lesz az urnák előtt, hogy ezt a megállást sietessük. A magyar munkás meggyőződésével. Azzal, ha rávezetjük: száraz kenyere helyett puhát és vajaszt csak úgy harcolhat ki magának, ha a nemzet megerősödésén dolgozik. Ha maga is támogatja a reformkormányt, a reformokért. Azért, hogy jöhessenek intézkedések, törvények, amelyek megtörik a kartelek parancsuralmát, a töke-nemzet és fajrontó kizsákmányolását, a nagybirtokok, királyságát a nincstelenek bőrén. Azért, hogy mindez a rengeteg felelősséggel járó reformmunka a nyugodt, békés élet, a termelés folytonosságát meg ne akassza.

A Nemzeti Egység melegébe kell vonni a magyar munkást, aki éppen olyan nagy integráns része a nagy nemzettestnek, mint a tisztviselő, a gazda, a szabadfoglalkozású szellemi munkás. Fel kell keresni a műhelyében, otthonában, szórakozásainál, nyíltan a szemébe

„A MUNKA” TÁRCÁJA

Az Evangélikus Nőegylet gyermek jelmezdélutánja.

Programjához hiven állandóan rajta tartja szemét a nevelés nagy problémáin az Evangélikus Nőegylet és ennek keretében egy nem mindennapi ötlet megvalósítását kísértette meg mult vasárnap.

Egy gondatlan délutánnal megtölteni az ártatlan, tiszta gyermekörömmel — volt a cél, amelyre a gyermekeket összehívták, a szülőkkel és gyermekbarátokkal egyetemben az acélgyári Olvasóegylet nagytermébe. Az Olvasóegylet elnöksége és választmányja és elsősorban Fabini Henrik gyárigazgató az első pillanatra meg is értették a gondolatot és készséggel engedték át e célra e helyiséget.

Aki eljött, valóban nem is bánta meg. Egyrészt a bájos babák, a legváltozatosabb és a kedves szülők nagy gondjára valló jelmezek nagy sokasága, másrészt pedig a belőlük kisugárzó egészséges, de feltámadásban is fegyelmezett életkedv és a gyermeköröm. Már magában olyan kedves és szivderítő jelenség volt, hogy jólesett a szemnek megpihenni rajtuk.

Volt ott magyarruhás fiúcska, leányka, palócbaba és porcelán figura, de olyan is, hogy csak leemelve vált látha-

tóvá a színpadon, aztán parókás rokokó gavallér, drótostót, stb. stb. néger és még kisördög is, de olyan szép számban, hogy felsorolni nem lehet mind, csak örülni lehetett és vidulni láttukon.

A megjelent szépszámú közönség hálás is volt. Kiváltképp azoknak, kik jelmezük mellé egy-egy dalt, vagy verset is betanultak s bájos közvetlenséggel elő is adták azt. A jelmez nélküli levők pedig taréj-sapkával, színes labdával, papírtrombitával ellátva olyan parázs hangulatot teremtettek a gyermekbirodalomban, hogy hatásukból senki ki nem vonhatta magát.

A bemutatás után kezdetét vette a Nőegyleti tagok helytállása is, akit Pántyik Árpádné és Moticska Nándorné elnökök irányítása mellett és a Leányegylet tagjainak segítségével olyan lelkes odaadással álltak a büffében a nagyközönség szolgálatára, hogy arról csak az a sok verejtékcsepp tudna igazán beszélni, amit még magukról letörölni sem jutott idejük. De valahogy olyan alapos munkát végeztek, hogy mire a végére értek, semmi dolguk se akadt, mert mindenem tudadtak, — hála teaíró tudományuknak, süteménygyártó készségüknek — és a nagyközönség őket méltányló érdeklődésének.

A kiadott gyermekek sétával történt lehűtése és elbocsátása után még együtt

marant a Nőegylet vendégeivel és a családiassal együtt keretében a hangulatot a Lyra Dalkör pompás magyar egyvelegie vezette be Kovács Géza karnagy vezetésével, elsőrangú teljesítményt nyújtva. Galbács Ica bájos szavalata után Knapcius Gyula tót táncmestere váltott ki rendkívül derűs visszhangot a közönségtől, majd Flachbart Sárika és Jankovics Margitka indián kettőse aratott megérdemelt nagy sikert, végül Turek Berta szonójait tapsolta szívesen a közönség. Ez után 11 óráig kitünő hangulat tartotta együtt a kor és jókedv szerinti fiatalokat.

A végén derült ki, hogy még anyagiilag is — ami csak mellékes volt — kitünően sikerült a délután. 700 pengőn felül lett a bruttó bevétel, amiből 450 P tiszta haszon maradt a kultúrház javára. Hogy ez így lett abban az egyenként és külön elismerést megérdemlő nőegyleti tagok közül külön tisztelet illeti meg Flachbart Jánosné, Szliika Gyuláné és Joós Lászlóné nőegyleti tagokat, kik fáradságot nem kímélő áldozattal előre is árulták a teajegyeket és kedves gyűjtést is rögtönöztek a Kultúrház javára.

De nagyon hálásnak érzi magát a Nőegylet mindazon kedves szülők irányában is, akik megértéssel fogadták eszméjét és — bizony láthattuk — sok esetben nagy áldozatba került, de elbájozóbbnál-elbájozóbb jelmezekben elhozták gyer-

mekeiket erre a gyermekeknek szánt alkalomra s tudtak velők együttműködni de ezek során is különösen Pántyik Béla-né ovónő kis cicái és egyéb kis szereplőiről külön is meg kell emlékezni.

Pántyik Árpádné, elnöktársával Moticska Nándorné, valamint Köntzey Ferencné urnókkal a többi hölgyek társaságában ezuttal is áldott munkát végeztek s a nem remélt anyagi siker méltón koronázta fáradozásukat.

Jelentősebb adományok gyanánt a következőket tartjuk — a jó Isten mellett — mi is számon ezzel kapcsolatban: Wiesinger Károly 5 P, özv. Pampurik Mihályné 5 P, Földi Józsefné 5 P, Laczkó Sándorné 4 P, Salgótarjáni Takarékpénztár 10 P, Északi plébánia 5 P, Megele Lászlóné 2 P, Tóth Istvánné 2 P, Sente Lászlóné 2 P, Schreiner Jenő 2 P, dr. Pollatsek Arminné 2 P, özv. Vehovszky Istvánné 3 P, Hollesch Mihály 2 P, Skultéti Dánielné 2 P, Patay István 2 P, Jankovics Lajosné 1:50 P. Muzsik Gyuláné 2 P és ezenkívül számos 1 P és ezen aluli és élelmiszer, torta adományért mond hálás köszönetet az Evangélikus Nőegylet, amely elhatározta, hogy ezután minden farsang vasárnapján megismétli a gyermek jelmezdélután s örvendetes volna, ha egyesületi különlegességként maradhatna meg számára ez az idea a jövőben is.

kell nézni és szeretettel kell megismerésére, megértésére törekedni. Ne csak hirdessük, cselekedjük is azt a magyar testvériséget és ha így lesz, aminthogy így is kell lennie akkor maradéktalan tényé nemesedik ez a gyönyörű hitvallás, amelyet a győzelemre haladó Nemzeti Egység zászlaján az a három kemény, becsületes, munkás magyar kéz szimbolizál.

Fővárosi orvoselőadások Salgótarjánban.

Nagyjelentőségű mozgalmat indítottak meg a salgótarjáni orvosok. Kevés kivétellel, az együttműködés és kartársi együttérzés jegyében egy orvosi és fogorvosi továbbképző tanfolyamot szerveztek, melynek erkölcsi és anyagi sikere a salgótarjáni orvosok megértő lelkesedését, továbbá Dr. Takács Adolf igazgató főorvos, orvosszövetségi elnök lelkes ügybuzgalmát dicséri.

A vidéki orvos, aki idő és térbelileg el van zárva a főváros nagy kulturális és továbbtanulmányi lehetőségeitől, ebben az új mozgalmában példát mutat életrelvéltségének, tudományos érdeklődésének, amidőn nagynevű orvoselőadókat, kiváló klinikusokat hívott meg, hogy az újabb orvoskultúra eredményeivel megismerkedve, szolgálja városát, városának egészségügyét, városának kulturáját. A megnyíló első tudományos ülést

vasárnap délelőtt a városháza dísztermében tartották meg. A salgótarjáni és vidéki orvosok nagy hallgatósága előtt Hórváth László helyettes polgármester nyitotta meg az ülést. Üdvözölte a város nevében az illusztris vendégladót, a nemes célért lelkesedő orvosokat, akiknek eszményi munkájához sok szerencsét és sikert kívánt. Dr. Takács Adolf igazgató főorvos, a továbbképző tanfolyam főirányítója fejtette ki azután a mozgalom jelentőségét és üdvözölte az orvostársadalom nevében a vendégladót Dr. Simon Béla egyetemi tanárt s a vele együtt lerándult tanársegédeit. Az üdvözlések után Dr. Simon Béla professzor tartotta meg előadását: „A gyakorló orvos kapcsolata a szájsebészettel” címen. Közvetlen előadásával, sarmozó egyéniségevel azonnal lebilincselte hallgatóságának figyelmét, tudásának dus tárbázából

pedig pazarul osztogatta kincseit érő gyakorlati megállapításait.

A salgótarjáni orvostársadalom egy ritka, nagyműveltségű, a magyar orvosi nyelv virtuoz mesterét ismerte meg Simon professzorban, akit közvetlen előadásán keresztül, közvetlen derűs egyénisége miatt hamar a szeretetében fogadott. Mert legfőképpen az volt az oka, hogy a komoly tudományos problémák kárpitjáról, kollegiális baráti derű ragyogta be a salgótarjáni orvosi továbbképző tanfolyam első vasárnapját.

A továbbképzőtanfolyam legközelebbi előadása f. hó 17-én, vasárnap negyed tizenegyor lesz: Dr. Kaufman Oszkár poliklinikai tanársegéd: „A gyakorló orvos és a fogorvos szájsebészeti ismeretei” címen tart elméleti és gyakorlati előadást.

Hírek és különfélék

Személyi hír. Schlattner Károly gazdasági tanácsos leánya esküvőjére városunkba érkezett.

Esküvő. Ma d. e. fél 9 órakor kötött házasságot Schlattner Máriával Obrincsák Jenő bányatársulati gazdatiszt. Tanúk voltak Roth Flóris bányauügyi főtanácsos és Schlattner Zoltán bányatisztviselő.

Halálozás. Grosz Péter bányatársulati segédtsízt neje 47 éves korában elhunyt. Temetése nagy részvét mellett csütörtökön volt. A temetésen a bányászati és kohászati munkásegyetemi dalárda, — amelynek az özevgy férj a karmestere — és a bányai paros dalárda gyászéneket énekelt. Az elhunytat a családtagokon kívül sok tisztelő gyászolja.

Névmagyarosítás. A m. kir. helyügyminiszter engedélyével ids. Szalatovics Péter, Baglyasalja község több cikluson át volt bírálója, továbbá Péter, Géza, Béla, Gusztáv fia, valamint kiskorú unokái családi nevüket Szolnoki-ra változtatták.

Az evangélikusok II. Rákóczi Ferenc ünnepe. Március 15-én a nagy szabadság ünnepén a délelőtti 10 órakor megtartandó hivatalos istentisztelet keretében az evangélikus egyház országos rendelkezése szerint a nagy fejedelm II. Rákóczi Ferenc emléke előtti hódolási és történelmi és ezen istentisztelet offertóriumát a Rákóczi szoborra ajánlja fel salgótarjáni egyházunk is, ezáltal nyújtva alkalmat arra, hogy — ha névtelenül is — kiki bekapcsolódjék a nagy Szabadsághoz emléket megörökítő akcióba.

Néhány szó a monográfiákról. A napokban kezembe került egy értékes könyv, Knauz Nándor: „A pozsonyi prépostság, Esztergom, 1880.” c. könyve. Ebben a tudós szerző Kimely Károly lekeri apát és pozsonyi kanonok „Capitulum Insignis Ecclesiae Collegiatae Posoniensis ad S. Martinum olim SS. Salvatorem, Posonii, 1880. című munkáját elég erős kritikának teszi ki. Sok szó esik manapság a monográfiákról. Nem lesz tehát érdektelen, ha megtudjuk e könyvtől, hogy miképpen vélekedett például a tudós Knauz Nándor a monográfiáról, ilyen módon irván: „Nagyon érdekesek és tanulságosak a monographiák, de hogy céljuknak megfeleljenek, a helyes feldolgozás és kerekded előadás felül, még egy fő-főkellekkel kell bírniok, t. i. szükséges, hogy kimerítő legyenek. E tekintetben a monographia írójának kegyelmezni nem lehet. Az általános történelem írójának egyetmást elnézhetünk, mert lehetetlen, hogy egyes ember az egész általános, vagy csak egyes

Március 15-től kezdve

AZ ÖSSZES RAKTÁRON LEVŐ CIKKEIMET OLCSÓ LETÁRI ÁRBAN

ÁRUSITOM. Tisztelettel:

vitéz Donászy Győző

Magyar Divatárúháza, — Salgótarján.

országok általános történelmét is egészen saját vizsgálódásai és eredeti források alapján írja meg; de e lehetetlenség a monographia írójára nézve nem áll fenn s azért ha új, ismeretlen adatok felfedezését mindenkor nem is követelhetjük, de azt méltán megvárhatjuk, sőt egyenesen követeljük tőle, hogy a már más művekben megjelent adatokat mind ismerje s feldolgozza előadja. Ez elvet kell a szóban levő műre is alkalmaznunk még pedig egész szigorral. (Dr. D.)

Kézimunka tanfolyam kezdődik április hó elsejével a „Mansz” egészségügyi otthonában. Érdeklődők forduljanak Lengyel Bélánéhoz, aki Fő-utcai magyar népművészeti és kézimunka üzletében készséggel nyújt bővebb felvilágosítást.

Gazdaggyűlés volt Salgótarjánban az elmúlt vasárnap. A város és a salgótarjáni járás gazdái az elmúlt vasárnap népes gyűlést tartottak a városháza tanácstermében, amelyen dr. Förster Kálmán polgármester is megjelent. A gyűlésen a kárbiztosításról a gazdák nagy érdeklődése mellett Gellén Aladár gazdasági tanácsos tartott mindvégig komoly, tartalmas és a dolgozó magyar mezőgazdasági társadalom nehéz sorsát mélyen átérző szakelőadást. Az értékes előadást több hozzászólás is követte, amelyekből itt-ott kicsendülő panaszra Gellén Aladár nyomban megnyugtató feleletet adott. E helyről is a gazdaközönség tudomására hozzuk, hogy a vármegyei gazdasági egyesület Balassagyarmaton a gazdáknak ügyes-bajos dolgaikban készséggel nyújt felvilágosítást s ha kell segédkezik is.

A salgótarjáni Credo egyesület

rendezésében mult hó 23-án a Kath. Körben, eredményeiben is mélyreható értékes kulturesemény zajlott le, melyre hivatalos volt városunk minden katolikus férfia. Az esős idő ellenére a kat. kör nagyhelyisége zsufolásig megtelt lelkes férfiakkal. Ott láttuk városunk katolikus társadalmának vezető tényezőin kívül hithű iparos és munkás testvéreinket nagy tömegben, akik mély meggyőződéssel a keresztény, katolikus szellem megerősödésében látják biztosítékát Magyarország feltámadásának.

Az értékes műsorszámokból összeállított estét a Szent Ferencről nevezett vegyeskar mély áhitattal előadott Credo himnusszal nyitotta meg, Kovács Nándor vezényletével. Nolinár László gimn. tanár, a Credo alelnöke Prologójában reámutatott azokra a tényezőkre, amelyek megmérgezik a hívő lelkeket, arra a szinte kimutathatóan tervszerű erkölcsi ellenes hadjáratra, amit a mai modern életben az idegenlajny erkölccstelen sajtó, mozi és a magyarnak nevezett egyik—másik szín-

ház folytat a multban oly tiszta keresztény magyar erkölcsök s a katolikus hit ellen. Versény Antal a ker. szoc. helyi elnöke Mécs László; Szegegy emberek c. költeményét szavalta el, mely átérzéssel. Meg kell dicsérnünk Versényit nemcsak ennek a nehéz költeménynek ügyesen megoldott előadásáért, hanem a költeménynek kiválasztásáért is, tele van ez aktualitással, igazi testvéri érzéssel és keserűséggel, melyben végül felmagasztosító glóriába fonja a költő, a világnak Krisztust adó, szürke, munkában örlődő szegény embereket!

Az est fénypontja kétségtelenül P. Bóle Kornél, a Credo orsz. igazgatójának előadása volt.

Már magában véve az ősz lelkipásztor megjelenése is mély benyomást gyakorolt a hallgatóságra, de amikor aranyos kedélyével vont a legkomolyabb, legaktuálisabb problémák fejtegetését, mindenkit lenyűgözött, szívünkön keresztül hatott értelmünkre és szinte ott látszott minden hallgatójának annak a fogada-

lomnak átérzése, hogy mostantól még inkább igyekszünk igaz katolikusok, példamutató erkölcsös férfiak, jó családapák lenni.

P. Bóle Kornél gyönyörű ünnepi beszéde után Kovács Nándor a ferences plébánia kántorának harmónium kíséretével Dudás János rendőrfogalmazó, városunk közkedveit nótaköltője adta elő a tőle már megszokott tudással és mély átérzéssel a Zengi Jézus Szent Szívének kezdetű vallásos éneket.

Szünet után Haydn vonósnégyesét adta elő a Vertich Antal, Szkladányi Emil, Kralovszky János és Johan Jakab quartett kitűnő előadásban, mindannyiunk nagy műélvezetére.

Kovács Nándor, a ferences plébánia szimpatikus fiatal kántora most más oldalról mutatta be készségét és egyszerűségében is mély hatással, kifogástalan szójejtéssel, megkapó közvetlenséggel szavalta el Horthy István: Krisztus c. hatalmas gondolatokkal telített költeményét.

Most ismét a mi szeretett, mindnyájunk szívét egy csapásra meghódító P. Bóle Kornél vette át a szót, amerikai útján felvett mozgólényképeit vetítette a vászonra, ellátva egy személyben a „massiniszta” és az előadó tisztjét.

A vetítés után ismét a Szent Ferenc vegyeskar tagjai foglalták el az emelvényt, Kertész Gyula: Óh Jézus c. énekét adva elő Kovács Nándor vezényletével. Nem mulaszthatjuk el itt a vegyeskar tagjainak buzgalmát kiemelni, amikor a vegyeskarban szereplő ifjak és hölgyek szabad idejüket ily léleknevesítő foglalkozással töltik el, de külön ki kell emelnünk a hölgyek egyöntetű, egyszerű és épen ezért izléses öltözetét, amellyel példát mutattak arra, hogy nem csak a hétköznapi életben, de még a nyilvános szerepléskor is katolikus hölgyeknek nem „divatvágásos” „térdekálacs mutogató” „hasítókos” öltözéket kell viselniök, hanem az öntudatos magyar hölgyekhez méltó, egyszerűségében is izléses öltözéket. A magasnívójú, élvezetes kultur estét P. Réz Marian plébános zárószavai rekesztették be lélekemelően buzdítván a hallgatóságot a további katolikus munkára, Krisztus követésére.

Dr. Brunowszky Lóránd.

Kérdélem az influenza ellen. Ismét fenyeget az influenza-járvány. Aki influenzában betegedett meg, az forduljon nyomban orvoshoz, mert az influenza gyakran előre nem látható következményekkel járhat. Hogy a lázas betegség ágyba kell fektetni, ez minden kétségen felül áll. Az általános rosszullét és tagfájdalmak, mellyel a betegség rendszerint kezdődik, amugyis lehetatlenné teszi, hogy a beteg fennjárjon. Az influenzával járó kellemetlen tünetek ellen legalkalmasabban, mint lázcsökkentő és fájdalomcsillapító szert, az Aspirint használják. Az Aspirin alkalmazása nemcsak kedvezően hat a betegség lefolyására, hanem megszünteti a kínzó fejfajdalomokat. Ily módon a betegség tartama meg rövidül és a beteg gyorsabban mentesül az influenza kellemetlen tüneteitől.

Palóc népművészet — Bécsben. Március 2-án nyitotta meg Schusch-nigg kancellár a magyar népművészeti kiállítását Bécsben. A Neue Freie Presse 1935 márc. 2. (estí) száma „Ausstellung ungarischer Volkskunst” c. cikkében részletesen ismerteti a kiállítás anyagát. A palóc részről a következőket írja: „A palócok országában bőséges tarkasággal festik be a diszágyakat; minthogy a lány menyekzőkor ágát új otthonába magával viszi, az ágy elülső része jelzi a házasság évszámát. A puhafából készült ládákon is színes virágok nyílnak, de van egyszínű, keményfából készült láda is, fágott disztissel; első pillanatra mint góttstílusú ismernék fel, ilyeneket használtak a középkorban a nemesi házakban és ma ilyen ládák vannak a palócok parasztháziban s éppugy ruhákat tartanak benne, mint akkoriban, most éppen parasztruhákat. Apadoknak áttört támlájuk van. A földműves a mezei munkától fáradt vállát faragott paradicsomra támasztja; ott áll Adam és Éva a széleslombú fák alatt, amelyeknek törzsein vidám állatok szaladnak fel. A terített asztalon mindig ott van a nagy fából készült só-tartó; a fiatal házásoknak is kenyeret és só-t ajándékoznak azzal a hallgatóságos kívánsággal, hogy sohase szenvedjenek azokban hiányt; ez a szokás akkor keletkezett, midőn egész tájak vasut nélkül a világtól elzártak és nehezen megközelíthetőek voltak, azonban még ma is dívik.”

R. B.

Hirdessen a „MUNKA”-ban

Választási hírek:

Veres Zoltán képviselő egyhangu mandátuma most már teljesen bizonyos. Az ajánlási íveket a szavazók 96%-a írta alá, ami bizonyítja,

hogyan Veres Zoltán egyénisége közszeretnek örvendett mindig, akinek nem kellett semmit ígérnie — mint azt sok honatya-jelölt ilyenkor teszi — mert Őt ismeri és szereti e kerület minden tagja, természetesen egy nagyon kis százalék kivétellel.

A 23-án benyújtandó ajánlási ívek kerületünkben a választási eljárás befejezését jelentik, mert szavazásra sor már nem kerül.

Veres Zoltán a szokásos és sablonos proqrambeszédet nem tartja meg, de meglátogatja és részben már meg is látogatta a kerületéhez tartozó falvakat, e város különböző egyesületeit, intézményeit, hivatalait. Ahol eddig megjelent, a legnagyobb szeretet és ünneplés fogadta. Legszébb ígérete:

az maradók, aki voltam!

Ezzel az ígérettel szerezni egyhangu mandátumot, a közéleti szereplés legszép elismerése.

Veres Zoltán ismeri a város és vidékének gazdasági helyzetét, szociális bajait,

melyeknek orvoslása érdekében sokat fáradozott, súlyos anyagi áldozatokat hozott.

Az egyhangu mandátum tehát a hála legszébb megnyilvánulása, amit Veres Zoltán társasító és áldozatos munkával fog viszonzni.

Már most is a legkülönfélebb indokolt, vagy kevésbé indokolt panaszok, kérelmek egész tömege érkezik hozzá.

Sok ember képzeldőd, kis egyéni panasz, sérelme nem béníthatják meg azonban a képviselői munkakör nem könnyű és mindenki által figyelt kötelezettségeit, ténykedéseit, azért a választókerület tagjai igyekezzenek a hivatásos queruelánsok, munkakerülők terhelő ma-

gatartásától mentesíteni kerületünk leendő képviselőjét.

Egy vajúdó csonkaország ezer baja vár orvoslást az új parlamenttől, melynek tagjait — bár még a legelőbb helyen nyílt szavazással választotta meg a nemzet, — bizonyára alaposan megválogatta Gömbös Gyula és Sztranyavszky Sándor, akiknek reformtörekvéseiben, de legelső sorban igaz és becsületes magyar lelkületében bizik ez az ország és munkájukhoz segítő kezét nyújt.

Választó kerületünk ehhez a nagy munkához küldi az országházba Veres Zoltán követőt!

Lendvay István író, volt képviselő, aki — mint rendkívüli kiadásunkban megirtuk — szerdán d. e. városunkba érkezett, de megbízható, komoly

tényezők informálása alapján a helyzetet átlátta, a teljesen sikertelennek látszó választási harcba nem ment bele, mert — amint mondotta — nem mandátumhírszó, lelkületével nem fér össze, hogy meghasonlásba vigyen egyeseket, akik talán lelkesedésből, de bizonyára szűk látókörrel informáltak és meghívták a harcolvételére. Csütörtökön reggel el is utazott a városból, érintetlenül megőrizve az ő ideális egyéniségéről táplált megtisztelő véleményét.

Török Gáspár karancseszűi földhírtokos a jelöltségtől még nem lépett vissza, de az 1000 érvényes aláírást ajánlási ívén nem tudja megszerezni.

A szociáldemokraták helyesen felismerve a helyzetet, Veres Zoltán egyéniségének tiszteletében nem indultak harcba e kerületben.

Tavaszi

Villamos Bemutató

Katholikus Olvasókörben. — Március 16—31-ig. — Nyitva d. e. 9-től este 9-ig. Belépődíj nincs. Rendezi a Hungária Villamosági R. - T.

A Palma-Kauszok elpősarok sokkal tartósabb, tehát sokkal olcsóbb. Úgyjelen a védjegyre és ne fogadjon el helyettesítést

Zsengellér, bár jól irányította a támadósort, lövésben, gyorsaságban még messze van igazi formájától. Ahhoz is idő kell, hogy Thour teljesen beilleszkedjék társai közé. Mindenesetre ő nyereséget jelent a támadósort részére. Ménich II. szép gólokkal nyitotta meg a szezon. Remélhető, hogy folytatni is így fogja. A két szélső jó volt. A halvesorban Takács IV. még nem az igazi, de azért a magáét most is megtette. Takács III. egészen jó volt, mint half. Kecskés betegen is biztosan állt a lábán. A csapat legkiforrottabb része a védelem volt. Szabó az ész, a technika, Vágó az erő és lendület képviselője. Géczinek is volt alkalma bizonyítani nagy tudását.

Az MVSC mutatott játékkal sikeres szereplésnek néz elébe. A csapat lelke most is Dóri, de Hável, Fancsik, Berger is méltó partnerei.

A bíró pártatlanul vezette a játékot.

SBTC „Ü” — Lőrinci SE 9:1
II. osztály. SBTC pálya.

Dr. Sztranyavszky Sándor volt képviselőnk holnap (17-én) Szirákon tartja programbeszédét, melyre városunkból is többen utaznak el.

A város különböző társadalmi osztályainak bensőséges találkozója volt a starjáni ipartestület nagyszabású mulatsága

Ez évben is kitűnően sikerült az iparosok farsangi műsoros estje.

Hangulatos, finom kivitelű meghívók, kiváló műsorral kecsgetve csábitották a város különböző társadalmi állású férfait és hölgyeit a salgótarjáni Ipartestület március másodikai zártkörű táncos műsoros estjére, amelyen külön csemegének ígérkezett Cselényi Józsefnek, a rádió közismert magyar nótá énekeseinek vendég fellépte.

De csábitotta a meghívottakat az elmúlt évek iparos multságainak még mindig visszamuzsikáló jó hangulata és kellemes jó emléke is. Így történt, hogy az első márciusi szombaton már jóval az előadás megkezdése előtt az ipartestület hatalmas színháztermében csak úgy szorongott a kivételesen nagyszámú közönség. Valóságos ostrom alatt volt a pénztár s az Ipartestület elnökségi és előjárósági tagjainak, akik a rendezés körültekintő és nehéz munkáját, élükön Takács Ferenc ipartestületi elnökkel, kifogástalanul látták el, ugyancsak sok dolguk akadt a jegyigénylés és ültetés körül.

A műsor megkezdése előtt ott láttuk a díszes közönség soraiban a hatóságok, hivatalok, vállalatok és egyesületek vezetőit.

A műsor első számaként a bányatársulati zenekar játszotta el Vilezsál Richárd karnagy vezénylete mellett Adám „Pigue Dame” nyitányát. Még kétszer szerepelt ez után a bányazenekar a nagy hozzáértéssel összeválogatott műsorban: Eilenberg „A pósta jön” jellemképével és Strauss J. „Cigánybáró”-ja egyvelegével. Mindhárom zeneszám maga volt a tökéletes tudás, az elbájoló, szépséges érzéseket kiváltó muzsika. Csak büszkeséggel emlékeztethetünk meg a bányazenekar kiváló együtteséről és karnagyáról, Vilezsál Richárdról. Ez a büszkeség nemcsak a localpatriotizmus büszkesége, hogy ez a zenekar a miénk, Salgótarjáné, hanem büszkesége a salgótarjáni zenei életnek is, amely a bányazenekaron keresztül országos viszonylatban is az első között van. Csak természetes, hogy a jól megérdemelt tavapivara a játék befejezése után még sokáig nem akart szünni.

A nyitány után a magyar nótá örök szereplője Cselényi József, a kiváló magyar nótáénekes, az ipartestület vendégművésze lépett a színpadra lelkes éljen-

zés között. Magyaros tüztől kipirult arca, sujtásos magyar ruhája stílusos keretűl szolgált az ajkán hol felkacagó, hol feljajduló édes-bus magyar nótáknak. Olyan simogatóan és gazdagon bugyogtak elő a szebbnél szebb magyar dalok a hivatott művész ajkán, hogy azon az estén éreztük igazán és ezt Cselényi Józsefnek köszönhattuk, hogy mennyi kincs, mennyi szépség és gyönyörűség van a mi magyar népünk szívet lelket derítő dalaiiban. El is hallgatta volna a közönség Cselényi Józsefet reggelig is, ha történetesen nem kellett volna neki az éjjeli vonattal Budapestre visszautaznia. Meg kell emlékeznünk itt még Botos Gyula cigányzenekaráról, amely látható gyönyörűséggel és ambícióval kísérte az istenáldotta tehetségű művészt.

Nádassy László és Rejtő Jenő „Jutalomjáték”-ában az ipartestületi műkedvelő gárda nyújtott mindvégig lebilincselő és feltűnően kiforrott játékot. Báró Lontainé szerepét Turek Berta játszotta elsősorban, míg Olga leánya szerepében a bájos Jakubove Ica aratott megérdemelt nagy sikert. Regényi János mint Kamarás Kristóf vidéki színész kitűnő játékkal állandó derűtségben tartotta a közönséget. A jelmeze is egyenesen fenomenális volt! Rütthich Schönau grófnét Regényi Jánosné alakította élethűen. Háromi Ferencből Bulyovszky D. játéka faragott szimpatikus élő figurát. A kapitány kisebb szerepében is feltűnt Patay József. Takács Sándor doktora husból és vérből való volt. Az iszákos Bozsik házfelügyelőt Patay Gyula személyesítette meg. Minden mozdulatát és mondasát Regényi Jánoséhoz hasonló jóízű kacagás követte. Igazi tüzzrel pattant, helyes kis szobacica volt Makrai Annus. Simán és zavar nélkül folyt le a darab s a sugó Johan Misinek így kevés dolga akadt.

Előadás után a bányazenekar és Botos Gyula cigányzenekara felváltva húzták a vidám talpalá valót. Táncra is perdült és kiválóan virradatig jó kedvvel, magyarosan ropta a különböző divatos táncokat a vendégsereg fiatalja-öregje, hogy a városra köszöntő reggeli napsugár ragyogó fényében egy felejthetetlen éjszaka emlékével gazdagabban induljon hazafelé.

Előadás. A Hungária Vill. Rt. a Róm. Kat. Olvasókörben megnyitandó kiállításán március 17-én d. u. 5 órakor Ajtay Félix mérnök fog az elektrotechnika köréből vett elméleti és gyakorlati témáról előadást tartani.

SPORT.

SBTC—MVSC 2:0 (1:0)

Miskolc. 1200 néző. Bíró: Bálint (közép) Az elmúlt hét hideg, szeles, hóviharos napjai után az első igazi tavaszias, napsütéses vasárnap délután szép számú közönséget csalogatott ki miskolcra az első bajnoki mérkőzésre. A kissé laza talaju, de egyébként kifogástalan és sármentes pályán az SBTC a következő összeállításban vette fel az MVSC-vel a küzdelmet: Gécz, Szabó, Vágó II., Takács III., Takács IV., Kecskés, Dupák, Thour, Zsengellér, Ménich II., Bretter.

Tapogatózó játékkal indul a mérkőzés mindkét csapat részéről. Az első gól azonban nem soká várta magára. Egy érvénytelen MVSE gól után az SBTC támadásba lendül s Takács III. előreléptetett labdáját Ménich II. a 16-ról nagy erővel lövi s az a jobb oldalkapufáról védhethetetlenül pattan a hálóba. 9 p. 1:0. A gól után az MVSC veszi át a támadást s az SBTC védelmének Géczivel az élen ugyancsak van dolga, hogy megakadályozza az egyenlítést.

Szünet után az MVSC tovább küzd az egyenlítésért. Egy erős iram negyedóra után mezőnyjáték alakul ki, majd az SBTC veszi át a játék irányítását. A második gól a 26. p.-ben esik. Formás támadás után ismét Ménich II. kapja a labdát, néhányat lép vele, mintegy 20 méterről lö s bombája a felső lécről pattan a hálóba. 2:0. A szép gólról nemcsak a 20—25 főnyi tarjáni drukkergárda, de a miskolci közönség is megtapsolja. Az utolsó negyedóra SBTC főlény jegyében telik el.

Az SBTC ez első miskolci győzelme reális körülmények közt született meg. Annak ellenére, hogy az I. félidőben az MVSC teljesen egyenrangú ellenfél volt, a győzelmet egy percre sem tudta kétségessé tenni.

A biztos és szép győzelem ellenére is meglátszott azonban még a csapat játékán, hogy a szezon kezdetén vagyunk. Legjobban meglátszott ez a csatársoron.

Az OMKE évi közgyűlése.

Folyó hó 6-án tartotta az OMKE salgótarjáni kerülete évi tisztújító közgyűlését. A közgyűlés iránt igen nagy érdeklődés nyilvánult meg a lakók részéről.

Herczog Ede elnök üdvözlése, majd a Hiszekegy elmondása után a közgyűlést megnyitja. A tárgysorozat első pontjaként az elnöki jelentésben foglalkozik az elmúlt év eseményeivel. Rámutatott arra, hogy a kereskedő a tul fejlett verseny következtében kénytelen az áruját sokszor beszerzési áron adni, mert oly ádáz verseny fejlődött ki főleg a fűszer szakmában, hogy e szakma létérdeke van veszélyeztetve. Foglalkozott a Hangya egymás közti nagy versenyével, amely nemcsak egymásnak árt, de árt az egész fűszer szakmának is. Rá mutatott a kartelek árdragító politikájára, majd jelentése során ráért arra, hogy sikerült elérnünk azt, hogy a piacteret a város régi rendeltetésében megahagyja. Végül köszönetét fejezi Dr. Förster Kálmán polgármester, Dr. Jánosy Ödön rendőrkapitányának és az adóhatóságok vezetőinek, akik minden kereskedelmet érintő ügyekben támogatták az OMKE-t.

Az elnöki jelentés után megejtették a választást. A körelnöki tisztséget Rauchverger Mór tölti be, de mielőtt a gyűlés további vezetését folytatná, Zeisler Artur indítványára Herczog Edét közfelkialtással egyhangulag újból elnökévé választák. Herczog Edét az alkalmából Rauchverger Mór üdvözlö, aki meghatottan mond köszönetet a közgyűlésnek, majd az elnöklet átveszi és folytatja a választást. Alelnökök: Mayer Vilmos, Friedmann Sándor. Titkár: Singer Gyula, jegyző: Paszternák Oszkár, karnagy: László György, pénztárnok: Zeisler Artur, ügyész: dr. Friedmann Ármán, ellenőr: Bicskei Miksa, Szabó István, könyvtárnok: Zeisler György. Megválasztották az összes bizottságokat és 25 rendes és 10 pót választmányi tagot. Az éjjeli órákban ért véget a közgyűlés.

Farsang Salgótarján. Az idei farsang két kedves emléket zárt a kis telep lakóinak szívébe. Febr. 16-án az Oltáregylet rendezésében Zalai Szalay László: Szuhay-ja került színre. E nehéz jellemdarab, mely a természetes észjárású, sokszor furfangos és a földhöz ragaszkodó parasztot szembeállítja a magasabb, de egyszerűsége könnyelműbb társadalmi osztály képviselőivel, nehéz munkát adott a rendezőnek, de még nehezebbet a főszereplőnek: Szuhaynak. Mindkét feladatot szinte tökéletesen oldotta meg Zacharidesz Ágoston, rendező és főszereplő egy személyben. Nem kevésbé tűntek ki: Herrich Árpád és Zacharidesz Jolánka, de dicséretet érdemel az egész műkedvelő gárda is, odaadó, színes játékáért.

— Márc. 2-án a Levente Egyesület rendezésében Nagy Dénes: „Katóka örmesteré c. darabja is lelkes tapsot aratott. A kifogástalan rendezés és a dalok művészi betanítása Schnell Gyula társ. főtanító, levente főoktató érdeme. Az érelyes örmesterné asszonyt Genge Editke kitűnően alakította. A darabban dicséretreméltóan szerepeltek még: Dávid József, Torma Pál és Macsuda András, valamint a kisebb szerepeket alakító többi fiatal műkedvelő is. Mindkét előadást reggelig tartó tánc követte. A levente mulatsággal zárult a salgótarjáni farsangja, hogy a vigadozás után helyet adjon a nagybójt hangulatnak.

Frontharcos közgyűlés. Az Országos Frontharcos Szövetség salgótarjáni fősportja március 10-én tartotta az Apolló mozgóban az évi közgyűlését. Dr. Holics Endre bányafőtanácsos, elnöki megnyitójában szeretettel köszöntötte a nagyszámú megjelent frontharcosokat. Egri Endre polg. iskolai tanár, a fősport titkára beszámolt az elmúlt esztendő nevezetesebb eseményeiről, Ehrlich József, pénztáros pedig a vagyoni állapotról tájékoztatta a jelenlévőket. Ezután Molnár László, realgimn. tanár a frontharcos célkitűzésekről, a bajtársias szeretetről és az összetartásról mondott határozó beszédet, melyet neki a közgyűlés nevében az elnök szívből jövő szavakkal köszönt meg. Több életrevaló indítvány meghallgatása után az újonnan megválasztott tisztikar tette le a fogadalmat. A gyűlés a himnusz hangjaival végződött. (M. L.)

Vidám hangulatban folyt le a „Mansz” utolsó táncos tea. A népszerű táncos „Mansz” teák kedves és hangulatos befejezése volt az elmúlt kedden a róm. kat. kör nagytermében hatalmas érdeklődéssel megrendezett utolsó farsangi táncos tea. A frömi izléssel megteremtett asztaloknál először vidám és jókedvű társaság foglalt helyet. A háziasszonyok kitűnő süteményeit és izletes teát. A teázás befejezése után pedig Hangonyi Rudas Rudi bandájának ropogós zenéjére táncra perdült a vendégereg és szilajon ropta éjfélig a táncot. Olyan meghitt hangulat, olyan gyógyító, bufelejítő vidámság kerített minden jelenlétet a hálmába, hogy sokáig felejtettlen lesz a „Mansz” ez évi utolsó farsangi táncos tea. S ha pedig a „Mansz” teák egyenlegét felállítjuk, bátran elmondhatjuk, hogy ilyen szerény eszközökkel felmutatható ekkora eredmények és népszerűségnek, alig akad a városunkban párja.

Legyen-e Sporthíradó? Az elmúlt szerda estére „A Munka” szerkesztősége a sportegyesületek és a sportírók bevonásával értekezletet hívott egybe, hogy letárgyalja azt az immár égető kérdést: Legyen-e Sporthíradó? Szüksége van-e Salgótarjánnak és vidékének egy olyan sajtóorgánumra, amely hivatva van a helyi sportélet és sportkultúra ébrentartására és fejlesztésére? Hajlandók-e támogatni a helybeli sportegyesületek „A Munka”-t nemes és áldozatos törekvésében? Ezekre a kérdésekre kellett volna felelni a szerdai értekezletnek, ha a meghívottak mindnyájan megjelenhettek volna. Az influenza és egyéb okok miatt azonban az értekezletről többen elmaradtak, így ezek, a Salgótarján jövő sportjára vonatkozó fontos kérdések felelet nélkül maradtak. A közeli napokban azonban már módját kívánja ejteni a szerkesztőség, hogy az érdekeltek mindegyike megadhassa a választ a feltejt kérdésekre. És akkor véglegesen el fog dönteni: lesz-e Sporthíradó újra, amelynél megjelenését — erről meg vagyunk győződve — örömmel és szeretettel fogadják a város sportszerető közönsége.

Nógrád és Hont közigazgatásilag egyelőre egyesített vármegyék közp. választmánya. 2—1935. kpv. szám.

Hirdetmény.

Az országgyűlési képviselőválasztók névjegyzéke kiigazításának egyszerűsítéséről szóló 1932. évi III. t. c., végrehajtása tárgyában kibocsátott 188100—1932 számú B. M. körrendelet értelmében az 1933—1935 években az egyelőre egyesített vármegyék területén mindazok, akik a választójogosultság egyéb kellékeinek birtokában a kiigazítás évében a választójogosultsághoz megkívánt életkort (férfiaknál 24, nőknél 30 év) elérik, hivatalból lesznek a névjegyzékbe felvéve, mely felvételt az 1930. évi XLV. t. c. értelmében az 1930. évi december hó 31-én történt összeírás alkalmával kiállított összeírólap alapján lesz végrehajtva.

Az 1932. évi III. t. c. 3. §-ának 2. bekezdésében foglaltak szerint azonban mindazok, akiknek a névjegyzékbe való felvételre a kiigazítás évében nem az előirt korhatár betöltése címén, hanem bármely más címen (1925:XXVI. t. c. 1—4. §-a és a 33. § 5. bekezdése) nyílik meg a joguk, kérelmükre, ha választójogosultságukat kellőképpen igazolják, a névjegyzékbe felvételnek.

Ezen jogosultak március hó 1-től március hó 15. napjáig bezárólag terjedő időben városokban a polgármesternél, községekben a községi (kör) jegyzőknél írásban, vagy személyesen szóval kérhetik a választói névjegyzékbe való felvételüket. A szóbelileg előterjesztett kérelem jegyzőkönyvbe foglalandó.

Azokra, akik a választójogosultsághoz megkívánt 24, illetve 30 éves életkort a kiigazítás évében érik el, de az 1930. évi december hó 31-én megtartott összeírás alkalmával más városban, vagy községben laktak s így új lakóhelyük névjegyzékbe összeírólapjuk hiányában hivatalból nem vehetők fel, szintén az előbbi bekezdésben foglalt rendelkezések az irányadóak.

Az 1925. évi XXVI. t. c. 40. §-a 3—7. bekezdéseinek rendelkezéseit az előző két bekezdés értelmében előterjeszhető kérelmekre is alkalmazni kell, azzal a kiegészítéssel, hogy felszólaló alatt kérelmező, felszólalás alatt a kérelem értendő és hogy a kérelmeket a polgármester, illetőleg községi (kör) jegyző köteles a választójogosultság szempontjából átvizsgálni és az azokra rávezetett részvételekkel együtt legkésőbb március hó 31-ig a központi választmányhoz betervezni.

Figyelmeztetem a közönséget, hogy a fenti rendelkezések határidején túl előterjesztett kérelmek nem fognak figyelembe vétetni.

Balassagyarmat, 1935 január 8.

Baross s. k.

alispán.
A központi választmány elnöke.

Nógrád és Hont k. e. e. vármegyék alispánjától.
3263/935 szám.

Hirdetmény.

A m. kir. Belügyminiszter Urnak 123538/1935. VI. a. számú körrendelete értelmében közhírré teszem, hogy mindazok az 1917. évben született magyar állampolgárok, akik a 19-ik életévükbe lépésüket az előirt mintájú és erre a célra szolgáló bejelentő lapok kitöltésével és benyújtásával eddig még nem jelentették be, ennek a kötelezettségüknek f. évi március hó 31-ik napjáig bezárólag még kivételesen eleget tehetnek anélkül, hogy eddigi mulasztásukért kihágási eljárás során ők, illetőleg szállásadóik felelősségre vonatnának. Intézkedés történik azonban az iránt, hogy mindazok ellen, akik az említett bejelentési kötelezettségnek a jelzett határidőn belül eleget nem tesznek, a kihágási eljárás hivatalból megindítást nyerjen.

A bejelentő lapok Budapesten továbbra is a rendőr őrszobákon, városokban és azokban a községekben, amelyekre a m. kir. rendőrség hatásköre kiterjed, a rendőrkapitányságon, vagy rendőri bejelentő hivatalban, vagy rendőri rendeltségen, egyéb helyeken a községi vagy körjegyzőnél vehetők át és kitöltés után ugyanoda szolgáltatandók vissza.

Balassagyarmat, 1935 február 25.

Baross
alispán.

Betörés. Március 1.-re virradó éjjel a Törekvés Hangya iroda helyiségébe ismeretlen tettes belépett. A pénzeszekrényt mesteri hozzáértéssel megfurta, de hiába, mert pénz nem talált. Szerencsére a pénz másutt volt. Sok bámolója akadt a vakmerő betörés színhelyének, amelyik pedig a házak közé ékelve, elég forgalmas helyen van. A nyomozás erősen folyik s a jelek szerint a tettes rövidesen kézrekerül.

Hirdessen a „MUNKA”-ban

A salgótarjáni kir. járásbírósa mint telek-könyvi hatóság.

7413/1934. tk. szám.

Árverési hirdetés-kivonat

A Salgótarjáni Népbank r. t. végrehajtójának Bella Gyula végrehajtást szenvedő ellen indított végrehajtási ügyében a telekkönyvi hatóság a végrehajtó kérelme következtében az 1881:IX. tc. 144, 146 és 147. §§-a, valamint az 5610/1931 és 35.000/1931. I. M. számú rendeletek értelmében elrendeli a végrehajtási árverést 1220 ar. P. tőkekövetelés, ennek 1932. évi október hó 10. napjától járó és bíróság érvényesíthető legmagasabb kamata, 151 ar. P. 50 f. eddig megállapított per és végrehajtási és az árverési kérvényért, valamint az árverést megelőző tárgyalási díj címén ezuttal megállapított 65+35=100 ar. P. költség, valamint a csatlakozottaknak kimondott Teichert és Sohn 1000 P+950 P. Grünfeld Sándor és Farkas Ernő 300 P+349 P 10 f. tőkekövetelése és járuléki behajtása végett a salgótarjáni kir. járásbírósa területén levő, Kazár községben fekvő s a kazári 148 számú tjkvben A I. 1 sor 535 hrszám alatt foglalt „szántóföld belsőépítkezés” ingatlanból, — melyen az adó és értékbizonyítvány szerint egy lakóház is épült, a B. 9 sorszám szerint, Bella Gyula végrehajtást szenvedett nevén álló illetőségére: 663 pengő kikiáltási árban; mely ingatlanilletőség a Salgótarjáni Népbank r. t. alapvégrehajtó érdekében a kikiáltási ár felénél alacsonyabb áron alul,

Teichert és Sohn liegnitzi cég. csatlakoztatott végrehajtó érdekében: 1800 P vételárnál alacsonyabb áron alul,

Grünfeld Sándor és Farkas Ernő csatlakoztatott végrehajtó érdekében: 2860 P vételárnál alacsonyabb áron alul el nem adható.

A telekkönyvi hatóság az árverésnek Kazár községében megrendezésére 1935. évi március hó 27. napjának délelőtti 10 óráját tűzi ki.

Az árverési szándékozók kötelesek bányapénzűl a kikiáltási ár 10 százalékát készpénzben, vagy az 1881:IX. t. c. 42. §-ában meghatározott árfolyammal számított, óvadékképes értékpapíroban a kiküldöttnél letenni, vagy a bányapénznek előlegesen bírói letétbe helyezéséről kiállított letéti elismervényt a kiküldöttnek átadni és az árverési feltételek aláírni (1881. IX. t. c. 147, 150, 170. §§, 1908:XXI. t. c. 21. §).

Az, aki az ingatlanért a kikiáltási árnál magasabb ígértet tett, ha többet ígéri senki sem akar, köteles nyomban a kikiáltási ár százaléka szerint megállapított bányapénzt az általa ígért ár ugyanannyi százalékáig kiegészíteni.

Salgótarján, 1934. évi december hó 25.

Zelenka s. k. kir. járásbírósa elnök.

A kiadmány hitelül:

Kuchinka

kir. telekkönyvvezető.

Eladó. Menház-u. 26. sz. alatt levő, 3 lakásos ház eladó. A ház mögött levő cca 300□-ól üres telek esetleg külön is eladó. (Cím a kiadóban.)

Meghívó.

A Kisterenyi Takarékszövetkezet és Hitelbank Részvény Társaság t. részvényeseit van szerencsénk az 1935. március 28-án d. e. 1/211 órákor Kisterenyén, az intézet helyiségében tartandó

XI. évi rendes közgyűlésére

tisztelettel meghívni.

A közgyűlés tárgyai:

1. A közgyűlés jegyzőkönyvét hitelesítő 2 részvényes megválasztása.
2. Az igazgatóság jelentése a lefolyt üzletéről.
3. A felügyelőbizottság jelentése.
4. A mérleg megállapítása és a felmentvény megadása az igazgatóság és a felügyelőbizottság részére.
5. Határozathozatal a nyereség felosztása tárgyában.
6. Esetleges indítványok.

Kisterenye, 1935. március 16.

AZ IGAZGATÓSÁG.

Tisztelettel közöljük, hogy az 1934. évi mérleg és eredmény számla, valamint az igazgatóság és a felügyelőbizottság jelentése a közgyűlést megelőző 8 nappal az intézet helyiségében a t. részvényesek rendelkezésére áll és az üzleti órák alatt megtekinthető.

A közgyűlésen szavazati joggal az alapszabályok 45. §-a értelmében csak azon részvényes bír, akinek részvénye a közgyűlést megelőző 5 nappal az intézet pénztáránál letétbe helyeztetett.

Mérlegszámla: Vagyon: Pénztárkészlet 2.157.54 P. Értékpapír: 980 P. Váltótárca 305.070 70 P. Intézeti szákház: 15.600 P. Berendezés 600 P. T e h e r: Alapítók: 50.000 P. Tőketartalék: 4000 P. Tartalékalap: 15.000 P. Mezőgazd. megs. szolg. alap: 824 P. Takarékbetétek: 175.099.58. Folyószámlahitelezők: 2.041.61. Viszontleszámitolt váltók: 71.330 P. Fel nem vett osztalék: 226.36 P. Átmenő tételek: 3.332.69. Nyereség: 2.554 P.

Eredmény számla: Veszteség: Kamatok: 11.906.91. Személyi kiadások: 6.708 P. Nyugdíjjárulékok: 325.24. Üzleti költségek: 1.205.90. Adók és illetékek: 2.805.14. Leírások: 450 P. Nyereség: 2.554 P. Nyereségáthozat 873.50 P. Kamatok: 24.870.90 P. Egyéb jövedelem: 210.79 P.

Mindnyájunknak el kell menni...

a „CSOKOLÁDÉHAZ”-ba, mert 10 dkg. csokoládé mignon 20 fillér. — Fő-utca 36 sz. Tóth Gyula féle ház.

Salgótarján megyei város polgármesteri hivatalától.

15599/1934.

Hirdetmény.

Közhírré teszem, hogy a Szilárdy István és Bélától igénybe vett területen egy házhely megüresedett.

Felhívom mindazokat, akik ezen OFB házhelyre igényt tartanak, hogy nálam március hó 30-ig jelentkezzenek.

Salgótarján, 1935 február 23.

A polgármester helyett:

Dr. Figus Béla
főjegyző.

Meghívó.

A Salgótarjáni Takarékpénztár t. részvényeseit van szerencsénk az 1935. március 28-án délután 4 órákor Salgótarjánban az intézet helyiségében tartandó **LXV. évi rendes közgyűlésére**

tisztelettel meghívni.

A közgyűlés tárgyai:

1. A közgyűlés jegyzőkönyvét hitelesítő 2 részvényes megválasztása.
2. Az igazgatóság jelentése a lefolyt üzletéről.
3. A felügyelőbizottság jelentése.
4. A mérleg megállapítása és a felmentvény megadása az igazgatóság és a felügyelőbizottság részére.
5. Határozathozatal a nyereség felosztása tárgyában.
6. Esetleges indítványok.

Salgótarján, 1935 március hó.

AZ IGAZGATÓSÁG.

Tisztelettel közöljük, hogy az 1934. évi mérleg- és eredmény számla a közgyűlést megelőzőleg 8 nappal, az intézet helyiségében a t. részvényes urak rendelkezésére áll és az üzleti órák alatt megtekinthető.

A közgyűlésen szavazati jogot az alapszabályok 47. §-a értelmében csak azon részvényes gyakorolhat, kinek részvénye 3 nappal a közgyűlés előtt, az intézet pénztáránál letétbe helyeztetett.

Mérleg-számla. Vagyon: Pénztárkészlet: 38.168.81 P. Girón és pénztárkészlet: 73.781.87 P. Értékpapírok: 31.426.31 P. Váltótárca: 2.389.056.88 P. Adósok: 35.024.38 P. Jelzálogos kötelezvénykölcsonók: 73.890.42 P. Kötelezvénykölcsonók: 6.720.11 P. Ingatlanok: 79.050.— P. Berendezés: 480.— P. Óvadékok és kezességek: 8.760.— P. Teher: Részvénytőke: 200.000.— P. Tőketartalék: 30.500.— P. Tartalék alap: 120.033.— P. Nyugdíjalap: 18.004.16 P. Tébe nyugdíjpénztár követelése: 7.853.— P. Betétek: 2.009.314.09 P. Viszontleszámitolt váltók: 285.163.— P. Fel nem vett osztalék: 674.10 P. Átmenő kamatok: 19.842.20 P. Átmenő tételek: 6.738.98 P. Óvadék és kezességek: 8.760.— P. Nyereség: 29.476.25 P.

Eredmény számla. Veszteség: Kamatok: 98.729.74 P. Költségek: 18.598.31 P. Személyi kiadások: 25.709.96 P. Adók és illetékek: 25.159.80 P. Kamathozzájárulás: 7.033.— P. Leírások: 5.613.54 P. Nyereség: 29.476.25 P. Nyereség: Nyereségáthozat: 4.197.16 P. Kamatjövdelem: 194.187.26 P. Jutalék: 1.019.23 P. Ingatlan jövedelem: 10.883.22 P. Egyéb jövedelem: 33.73 P.